

HIVATALOS JELENTÉSEK.

Bizottsági ülés 1912 május 24.-én.

Elnök: SZONTAGH TAMÁS dr. majd LENHOSSÉK MIHÁLY dr.

1. SZONTAGH TAMÁS dr. tiszteleti tag üdvözli LENHOSSÉK MIHÁLY dr.-t, mint a Bizottságnak megválasztott elnökét s felkéri, hogy az ülés elnöklését vegye át. LENHOSSÉK MIHÁLY dr. elnök elfoglalja az elnöki széket, megköszöni a bizalmat és az üdvözlést. Jó lelkiismerettel — úgymond — nem vállalhatja az új tisztséget, sokoldalú elfoglaltsága miatt, mindazonáltal köszönettel veszi a Bizottság bizalmát s amennyiben csupán elnöklésről és vezetésről van szó, az elnökséget készséggel fogadja.

2. KADIĆ OTTOKÁR dr. előadó felolvassa az 1912 április 26.-i ülés jegyzőkönyvét, ismerteti a Földtani Társulat választmányi ülésének 1912 május 1.-i jegyzőkönyvéből a Bizottságra vonatkozó részeket, jelentést tesz a Bizottság vagyoni állásáról és előterjeszti az 1912. évi munkafelosztás tervezetét.

3. SZONTAGH TAMÁS dr. tiszteleti tag jelenti, hogy a csobánkai *Kiskevélyi-barlang* felásatására HILLEBRAND JENŐ dr. bizottsági tagnak a Földtani Intézet 700 kor. ásatási költséget bocsájtott rendelkezésére.

4. KADIĆ OTTOKÁR dr. előadó jelenti, hogy a pilisszentléleki *Legény-barlang* felásatása vége felé jár. Az eredmény kielégítő. Az 1000 kor. ásatási költséget a Vallás- és Közokt. Miniszteri Ur az Országos Régészeti és Embertani Társulat útján fedezte.

5. BEKEY IMRE GÁBOR bizottsági tag szóvá teszi, hogy az eddigi kutatásoknál a megbizott tagok nem részesültek méltányos díjazásban. Indítványozza, a Bizottság állapítsa meg a munkatársak napi átalányát. *Elnök* megjegyzi, hogy a Bizottság nehezen szerzett adományokból fedezi költségeit, ezek pedig oly csekélyek, hogy a működő tagok egyelőre nem számíthatnak tiszteletdíjra, amiért az eddigi szokást ajánlja továbbra is. Többek hozzászólása után a Bizottság az elnök nézetét helyesli.

6. BEKEY IMRE GÁBOR bizottsági tag kifejti, hogy a Bizottság a barlangkutatáshoz szükséges felszereléseit fokozatosan úgy szaporítsa, hogy minden adományból bizonyos százalékot a felszerelésre fordítson. *Elnök* megjegyzi, hogy ezt az elvet általánosságban nehéz megvalósítani, mert bizonyos adományból csak olyan felszerelést lehet beszerezni, amely a végzendő kutatást szolgálja. A felszerelés tehát csak bizonyos adományokból szerezhető be. Rövid vita után a Bizottság az elnök nézete mellett dönt.

7. MAJER ISTVÁN vendég jelenti, hogy nemrég meglátogatta a vácsi nagyszáli *Nász nép-barlangot* s azt kutatásra alkalmasnak tartja. A Bizottság megbizta felszólalót, hogy a barlangban kutatást végezzen.

8. *Elnök* ajánlatára bizottsági tagoknak választottak :

1. GRÁF JÓZSEF ékszerész Brassó,	3. TIRTS REZSÓ főerdőmérnök Pillis-
2. MAJER ISTVÁN egyet. hallgató Vác,	marót.

9. *Elnök* kifejti, hogy a Bizottság eddigi működése szerint tulajdonképpen nem felel meg egy bizottságnak, amely bizonyos feladat elvégzésére kap megbízást, a feladat elvégzése után pedig megszűnik. A Bizottság állandó működésre rendezkedett be, miért is inkább szakosztály jellegével bír. Ajánlja, hogy a Bizottság *szakosztály* alakuljon át. A Bizottság lelkesedéssel fogadja az elnök indítványát és felkéri a vezetőséget, hogy készítse elő az átalakulást.

Bizottsági ülés 1912 november 14.-én.

Elnök : LENHOSSÉK MIHÁLY dr.

1. KADIĆ OTTOKÁR dr. előadó felolvassa az 1911. május 24.-i ülés jegyzőkönyvét és jelenti, hogy a Földtani Társulat átiratában a Bizottságnak *szakosztály* való átalakulását elvben helyesli, előbb azonban részletesen kidolgozott ügyrendet kíván és ez ügyrendtől teszi függővé a döntést. Az átirat szerint a választmány az előadónak 1912. évi működéséért 200 kor. *tiszteletdíjat* szavaz meg.

2. *Elnök* ajánlatára bizottsági tagoknak választottak :

1. DÉCHY MÓR dr. földbirtokos Budapest,	5. TEUTSCH GYULA gyáros Brassó,
2. ÉHIK GYULA gyakornok Budapest,	6. VENDL ALADÁR dr. geologus Budapest,
3. LASZ SAMU dr. főgymn. tanár Budapest,	7. VOGL VIKTOR dr. geologus Budapest,
4. MILLEKER REZSÓ dr. egyet. tanársegéd Budapest,	8. WOLF SÁNDOR nagykereskedő Kis-
	marton.

3. *Elnök* napirendre tűzi az alakulandó Barlangkutató Szakosztály ügyrendjének tárgyalását. A Bizottság beható tárgyalás után elfogadja az ügyrendet.

Bizottsági ülés 1912 november 30.-án.

Elnök : LENHOSSÉK MIHÁLY dr.

H i v a t a l o s ü g y e k .

1. *Elnök* bejelenti JORDÁN KÁROLY dr. alelnök *lemondását*. A Bizottság a lemondást az alelnök nagy elfoglaltságára való tekintettel tudomásul veszi és az alelnöknek működéséért jegyzőkönyvi köszönetet szavaz.

2. *Elnök* ajánlatára bizottsági tagoknak választottak :

BARTUCZ LAJOS dr. egyet. tanársegéd Budapest.

S z a k e l ő a d á s o k .

1. STRÖMPL GÁBOR dr. bizottsági tag „*A homorodalmási barlangrendszer kialakulása*“ címen tart előadást.

Bevezetőjében előadó a brassói tagok, nevesen PODEK FERENC és GRÁF JÓZSEF munkálatairól szól. Utal PODEK-nek a homorodalmási barlangokat ismertető gondos dolgozatára és e cikk, valamint saját megfigyelései alapján összefoglalóan tárgyalja a barlangrendszer keletkezését.

A barlangok a Vargyas folyó szurdokában fekszenek és négy jól elkülöníthető szintben sorakoznak. A szurdokhoz kötött barlangrendszer kialakulását a

Vargyas vájta szurdok kialakulása szabta meg. Nagy, kiterjedt penepiénbe mélyült a Vargyas ősi völgye. Ez a völgy tágas s benne az ősfolyó nagyokat kanyarogva folyt alá. Azután hirtelen bevágódás következett, mely a szurdokot teremtette. E bevágódást a folyó víz corrosiója segítette elő, ahogy a földalatti Vargyas ma is barlangokat váj.

A Vargyas szurdoka nem barlangi eredetű. Főjellegét a kanyonszerű völgyek természete adja meg kanyargos szakadékaival. A barlangok az ősi és a mai folyó kanyarulataiból függetlenül keletkeztek, de a szurdok kialakulásával *egyidőben*, amiért a Vargyas-völgy terrassaiból, ill. e terraszokba futó barlangok leleteiből meghatározhatjuk majd a barlangi szintek és a folyó-terraszok geológiai korát. A Fő-barlang ásatásai biztatók s erős a reményünk arra, hogy gazdagabb barlangi leletek alapján a fenti kormeghatározást az eddigieknél részletesebben állapíthatjuk meg.

LÓCZY LAJOS dr. tiszteleti tag hozzászólásában a mai folyó medre alatt kialakuló barlangok jelentőségét emeli ki. Szerinte ez is annak a jele, hogy hazánkban a pleistocaenben a folyóvölgyek feneké mélyebben feküdt a mainál.

2. HILLEBRAND JENŐ dr. „*A Kiskevélyi-barlangban végzett ásatás eredménye*“ címen tart előadást.

Előadó az 1912. évi nyár folyamán a Bizottság megbízásából a Tudom. Akadémia és a Földtani Intézet anyagi támogatásával egy hónapos próbaásatást végzett.

A *Kiskevélyi barlang*-ot 1868-ban KOCH ANTAL dr. fedezte fel, de felfedezése azóta feledésbe ment. Az idej ásatásokból kiderült, hogy az ősember ismételtelen felkereste a barlangot. Bizonyítják ezt a nagy számban talált feltört emlőscsontok, a több méter mélységben meglelt tűzhelyek és palaeolith kőszerszámok. Az utóbbiak alapján kitűnt, hogy az ősember hazánkban már a régibb pleistocaenben is élt és valószínűleg a primitív jellegű neandervölgyi raszéhoz tartozott. Ezt a feltevést a talált fauna: *Rhinoceros antiquitatis* és *Ursus spelaeus* is igazolják.

3. KORMOS TIVADAR dr. vendég „*A Legény-barlang praehistoricus faunájáról*“ értekezik.

Az ásatások és a lelőhely rövid ismertetése után előadó bemutatja 22 fajból álló *faunalajstromát*. Valamennyi között legérdekesebbek a *Spalax* maradványok.

4. KORMOS TIVADAR dr. vendég „*A lemmingek pleistocaen kori elterjedése Magyarországon*“ címen ad elő.

Előadó felsorolja a lemmingmaradványok eddig ismert hazai *lelőhelyeit*. A Magas-Tátra, a Kassai-hegység, a Kis-Kárpátok, a Pilis és a Kőszegi-hegység megadják azt a nagyjából ÉK–DNY irányú elterjedési vonalat, amelynek mentén nálunk ezideig lemmingmaradványok ismeretesek. Figyelemre méltó, hogy a lemmingek, az *eddig* megfigyelések szerint, a Bükk-hegységet elkerülték.

Bizottsági ülés 1912 december 20.-án.

Elnök: VARGHA GYÖRGY dr.

Hivatalos ügyek.

1. KADIĆ OTTOKÁR dr. előadó indítványára a Bizottság elhatározza, hogy

ezentúl a *jegyzőkönyveket* nem olvastatja fel a bizottsági üléseken. A jegyzőkönyvek azonban a legközelebbi ülésre betekintés végett elhozandók.

2. LAMBRECHT KÁLMÁN dr. bizottsági tag indítványára a Bizottság elhatározza, hogy az 1913. évi *lipcsei* nemzetközi *építészeti kiállításon* az ősemberi lakások között a Szeleta-barlang modelljét és a hákori ősember kőszközeit fogja bemutatni. E célból megbizsa LASZ SAMU dr. és LAMBRECHT KÁLMÁN dr. bizottsági tagokat, valamint KADIĆ OTTOKÁR dr. előadót, hogy lépjenek érintkezésbe a kiállítás vezetőségével.

3. Elnök jelenti, hogy január hónapban *tisztújító évváró ülés* lesz; szükséges, hogy a Bizottság az új tisztikar kijelölésére *jelölt bizottságot*, a pénztár megvizsgálására pedig *pénztárvizsgáló bizottságot* küldjön ki. A Bizottság a jelölt bizottságba VARGHA GYÖRGY dr., HORUSITZKY HENRIK és HILLEBRAND JENŐ dr., a pénztárvizsgáló bizottságba pedig BELLA LAJOS és STRÖMPL GÁBOR dr. bizottsági tagokat választotta.

S z a k e l ő a d á s o k.

1. HORUSITZKY HENRIK bizottsági tag: „*A természetes földüregék rendszeres osztályozása*” címen tart előadást.

Előadó osztályozását főleg a barlangok keletkezésére alapítja. Megkülönböztet *corrosiós*, *erosiós* és *tektonikus* üregeket. Külön csoportban tárgyalja a jégbarlangokat és a szerves anyaggal kitöltött üregeket.

2. KADIĆ OTTOKÁR dr. előadó: „*A barlangok elnevezéséről*” tart előadást.

Szerinte a barlangok földrajzi fogalmaknak vehetők s ennél fogva elnevezéseiknél a földrajzi szabályok érvényesek.

A *barlangok neve* éppen úgy, mint a hegyek, völgyek és más földrajzi fogalmak neve rendszerint két szóból áll (Szeleta-barlang.). Az egyik szó (barlang) tágabb fogalom és a barlang típusát jelzi, a másik szó (Szeleta) pedig szűkebb fogalom és az illető barlang tulajdonneve. A nép inkább a típusnevet használja; amikor aztán valamely barlangot közelebb akar megnevezni, akkor a típusnév elé azon földrajzi pontnak a nevét teszi, amely ponton az illető üreg van. Ez a nép által alkalmazott elnevezési mód a legeredetibb és a leghelyesebb. Mint legelterjedtebb *typusneveket* előadó a következőket említi: kőlyuk (lyuk), kőfülke (fülke), sziklaodú (odú), zsomboly, sziklaüreg és barlang. Előadó szerint a népies elnevezések meghagyandók, ha azonban a barlangnak neve nincs, akkor a névtelen barlangot a következő elvek szerint nevezzük el. A barlangok tulajdonneveit első sorban azon földrajzi pont (hegyoldal, völgyrészlet, magaslat, hegy, csúcs stb.) után állapítjuk meg, ahol az illető barlang fekszik. Ha ez keresztülvihetetlen, akkor az illető barlangot a birtokló község neve után nevezzük el. Ha ez is lehetetlen, akkor nevezzük a barlangot valamely más fogalom vagy személy után. Személyekről csak akkor nevezzünk el barlangokat, ha azok a barlangok kutatása körül különösen nagy érdemeket szereztek.

3. PÁVAI VAJNA FERENC dr.: „*A barlangok és más természetű üregek elnevezéséről*” tart előadást.

Előadását távolléte miatt a Bizottság előadója olvassa fel.

Ha a földalatti üregeknek közismert *népies nevek* nincsenek, úgy új nevet alkal-

mazhatunk. S ha volna is ezeknek népies nevük, semmi sem állja útját annak, hogy ha ezek *nem magyar* nevek, ezek helyett ne vigyünk be jóhangzású magyar neveket. Első sorban az idegen elnevezés szabatos fordítására kell gondolnunk, ha ez kivihetetlen, vagy értelmetlenségre vezet, okvetlenül jó magyar neveket kell meghonosítanunk s a nép elnevezése csak synonymaként szerepel. Célunk, hogy magyar földön, magyar barlangokról beszéljünk és írjunk, de úgy, hogy azokat a természetben idegen segítség nélkül is megtaláljuk. Az azután más kérdés, hogy mit nevezünk barlangnak. Nem barlangok első sorban a csupa szájból álló rendszerint szélesebb, mint hosszú *kőfülkék*. Nem barlangok azok a kisebb kiterjedésű *sziklaüregek* sem, amelyek csak néhány méternyire nyulnak be a kőzetbe, még ha belül kiöblösödnek, akkor sem. Nem barlang végül az egyenesen lefelé tartó *töbör* sem, ha az helyenként ki is öblösödik s ha még olyan mély is. Tényleg barlang az, amely vízszintes vagy más irányban kiterjedő nagyobb üreg. E négy csoportba véli a szerző a földalatti természetes üregeket beoszthatni s teljesen fölöslegesnek tartja, legalább addig, amíg átnézetesen dolgozunk, újabakkal bibelődni.

4. STRÖMPL GÁBOR dr. bizottsági tag: „*A barlangok nomenklaturája és terminológiája*“ címen tart előadást.

Előadó szerint HORUSITZKY-nak barlangrendszere egyes részleteiben következetlen, majd kicsinyes. A terminologia szolgai fordítását és magyartalanságát is kifogásolja. Helyesli KADIĆ-nak formatypusait, de utal a nevek kétértelműségére.

A barlangtan magyar *terminológiájának* teljes megalkotását ma még korainak tartja, mert a barlangvidékeken lakó magyarajkú népnek éppen a barlangokra vonatkozó nyelvkincsét még nem ismerjük. A székelyek, palócok és más magyarok nyelvkincsi kifejezéseivel gazdagíthatjuk fogyatékos és jobbadán szolgai terminológiánkat.

A barlangok elnevezésénél, azaz *nomenklaturájánál* a földrajzi helyneveknél szokásos eljárások a mértékadók. Ha van a barlangoknak saját neve (Baradla) úgy az meghagyandó. Tájékoztatóul a község neve elébe jöhet (a barkai Ördöglyuk.) Egy község több barlangját a helyi határrész (dülő, völgy, hegy stb.) nevével különböztessük meg; vagy a barlang feltűnő jellegét (cseppkő) juttassuk érvényre az elnevezésben. A *formatypusra* támaszkodó elnevezéstől lehetőleg óvakodjunk, mert ezzel a már meglévő, a nép ajkán élő barlangneveket kellene megváltoztatni. Ez csak zavart okozna. A történeti alapú, régi népies elnevezéseket ne bántssuk, az újabb elkeresztelésekben pedig lehetőleg a meglévőkhöz alkalmazkodjunk.

AMTLICHE BERICHTE.

Kommissionssitzung am 24. Mai 1912.

Vorsitzender : Dr. TH. v. SZONTAGH, später Dr. M. v. LENHOSSÉK.

Der neuerwählte Präsident Prof. Dr. M. v. LENHOSSÉK übernimmt den Vorsitz. Es werden hierauf verschiedene laufende Angelegenheiten verhandelt, u. Referent berichtet, daß die Ausgrabung der Höhle Legény-barlang bei Pilisszentlélek der Vollendung naht, und ziemlich befriedigende Resultate ergeben hat. Vorträge wurden nicht gehalten.

Kommissionssitzung am 14. November 1912.

Vorsitzender : Dr. M. v. LENHOSSÉK.

Nach der Wahl einiger neuer Mitglieder wird die Geschäftsordnung verhandelt und angenommen. Vorträge wurden nicht gehalten.

Kommissionssitzung am 30. November 1912.

Vorsitzender : Dr. M. v. LENHOSSÉK.

Die Abdankung des Vizepräsidenten Dr. K. JORDÁN wird angemeldet und mit Bedauern zur Kenntnis genommen. Es stehen mehrere Vorträge an der Tagesordnung.

1. G. STRÖMPL spricht über : „*Die Entwicklung des Höhlensystems von Homoródalmás.*“ Die Höhlen liegen in der Schlucht des Vargyasflusses und reihen sich in vier Horizonten aneinander. Die Ausgestaltung des Höhlensystems wird durch die Bildung der Vargyasschlucht bestimmt. Das Vargyastal hat sich in eine ausge dehnte Halbebene eingeschnitten. Das Tal ist weit und der Fluß schlängelt sich in weiten Mäandern durch dasselbe. Dann folgte plötzlich ein Einschnitt, der die Schlucht zu Stande brachte. Diese Einschneidung wurde durch die Korrosion des Flußwassers beschleunigt, wie das unterirdische Vargyaswasser auch heute noch Höhlen ausräumt. Das Vargyastal ist ein Cañon, keine eingestürzte Höhle. Die Höhlen sind unabhängig von den Windungen des heutigen und alten Flusses entstanden, jedoch zu gleicher Zeit mit der Schlucht, weshalb man aus den Funden in den Höhlen, die auf die verschiedenen Terrassen münden, auf das Alter der verschiedenen Terrassen schließen kann. Die Ausgrabungen in der Haupthöhle versprechen gute Resultate, und es ist zu erhoffen, daß etwaige reiche Höhlenfunde eine genauere Bestimmung des Alters der Terrassen ermöglichen werden.

L. v. LÖCZY hebt die Bedeutung der Höhlen unter dem heutigen Vargyas-

bett hervor. Seiner Ansicht nach deuten auch diese darauf hin, daß die Talsolche des Flusses im Pleistozän tiefer lag als heute.

2. E. HILLEBRAND berichtet über: „*Die Resultate der Ausgrabungen in der Kiskevélyhöhle.*“ Diese wurde 1868 von Prof. Dr. A. KOCH entdeckt, sie geriet jedoch alsbald in Vergessenheit. Die diesjährigen Ausgrabungen, die HILLEBRAND mit Unterstützung der Akademie der Wissenschaften und der geologischen Reichsanstalt ausführte, zeigten, daß die Höhle des öfteren vom Urmenschen besucht wurde. Hierauf deuten die in großer Zahl gefundenen aufgeschlagenen Säugetierknochen, die in mehreren Metern Tiefe aufgedeckten Herdspuren und Paläolithen. Letztere beweisen, daß der Urmensch in Ungarn bereits im unteren Pleistozän lebte; wahrscheinlich gehörte er zu der primitiven Neandertaler Rasse. Diese Annahme wird auch durch die gefundenen Reste von *Rhinoceros antiquitatis* und *Ursus spelaeus* unterstützt.

3. TH. KORMOS spricht über: „*Die Fauna der Höhle Legény-barlang.*“ Es wird eine aus 22 Arten bestehende Fauna aufgezählt, in welcher die Spalaxreste am interessantesten sind.

4. TH. KORMOS spricht sodann: „*Über die Verbreitung der Lemminge im Pleistozän Ungarns.*“ Er zählt die bisher bekannten Lemmingsfundorte in Ungarn auf. Die Hohe Tatra, die Berge von Kassa, die Kleinen Karpathen, das Pilisgebirge und das Gebirge von Kőszeg zeigen, mit einander verbunden, jene NE—SW-liche Linie an, auf welcher bisher Lemmingreste gefunden wurden. Interessant ist, daß die Lemminge nach den bisherigen Daten das Bükkgebirge nicht bewohnt haben.

Kommissionssitzung am 20. Dezember 1912.

Vorsitzender: Dr. G. VARGHA.

Nach Erledigung der amtlichen Angelegenheiten werden folgende Vorträge gehalten.

1. H. HORUSITZKY hält einen Vortrag über: „*Die Klassifikation der natürlichen Höhlen.*“ Er gründet deren Einteilung vornehmlich auf die Art ihrer Entstehung und unterscheidet dementsprechend Korrosions-, Erosions- und tektonische Höhlen. In eine besondere Gruppe stellt er die Eishöhlen und die mit organischem Material ausgefüllten Höhlen.

2. O. KADIĆ spricht: „*Über die Benennung der Höhlen.*“ Seiner Ansicht nach sind die Höhlen geographische Objekte und deshalb sollten bei ihrer Benennung die Regeln der Geographie maßgebend sein. Der Name der Höhlen besteht ebenso wie die Bezeichnung der Berge, Täler und anderer geographischer Objekte gewöhnlich aus zwei Worten (Szeleta-Höhle.) Das zweite Wort (Höhle) ist ein allgemeinerer Begriff, das erste Wort ist der Eigenname der betreffenden Höhle. Das Volk gebraucht vornehmlich den Typusnamen; erst wenn eine Höhle genauer bezeichnet werden soll, stellt es vor diesen den Namen jenes geographischen Punktes, wo die betreffende Höhle liegt. Diese vom Volke angewandte Methode ist die ursprünglichste und zweckmäßigste. Nach KADIĆ sind die volkstümlichen Benennungen beizubehalten, wenn jedoch die Höhle keinen Namen hat, so soll dieselbe nach folgenden Prinzipien benannt werden. In erster Reihe muß der Eigen-

name der Höhle jenem geographischen Punkte entlehnt werden, wo die Höhle liegt. Ist dies unausführbar, so ist die Höhle nach jener Gemeinde zu benennen, in deren Gemarkung sich die Höhle befindet. Sollte auch dies unmöglich sein, so kann man die Höhle nach einem anderen Begriff oder einer Person benennen. In letzterem Falle sollte man jedoch stets nur Personen wählen, die sich um die Speläologie besondere Verdienste erworben haben.

3. FR. PÁVAY-VAJNA stellt ebenfalls: „*Betrachtungen über die Benennung der Höhlen*“ an. Wenn die Höhle keinen volkstümlichen Namen hat, so soll ihr ein Namen gegeben werden. Auch kann für eine Höhle, die zwar einen volkstümlichen Namen hat, dieser jedoch nicht ungarisch klingt ohne weiteres ein ungarischer Namen eingeführt werden. Hierbei muß in erster Reihe eine gute Übersetzung des fremdklingenden Namens versucht werden, ist dies jedoch nicht möglich, so muß eine andere passende ungarische Bezeichnung herangezogen werden. PÁVAY teilt die Höhlen in vier Gruppen: er unterscheidet Felsnischen, die gewöhnlich breiter als lang sind, sodann Felshöhlungen, die bloß einige Meter tief in das Gestein reichen, ferner Abgrundshöhlen, die senkrecht in die Tiefe dringen und sich wohl auch stellenweise ausbuchten können, schließlich echte Höhlen, größere, horizontal oder in anderer Richtung in das Gestein reichende Höhlungen.

4. G. STRÖMPL hält einen Vortrag: „*Über die Terminologie und Nomenklatur der Höhlen*.“ Seiner Ansicht nach ist die Höhlensystematik von HORUSITZKY in einzelnen Partien unkonsequent, dann wieder auch kleinlich. Die Formentypen von KADIĆ billigt er, doch weist er auf die Zweideutigkeit der Namen hin. Einen vollständigen Ausbau der ungarischen Höhlenterminologie hält er heute noch für verfrüht, da der Wortschatz des die Höhlengebiete bewohnenden ungarischen Volkes heute noch nicht erschöpfend bekannt ist. Wir müssen unserer Terminologie noch die einschlägigen Ausdrücke der Székler, Palócen usw. einverleiben. Bei der Nomenklatur der Höhlen sind die in der Geographie im allgemeinen befolgten Regeln maßgebend. Wenn die Höhle einen eigenen Namen hat, so ist dieser beizubehalten (Baradla). Zur Orientierung kann der Namen der Ortschaft hinzugefügt werden, in deren Umgebung die Höhle gelegen ist. (Barkaer Teufelsloch). Wenn sich in der Umgebung einer Ortschaft mehrere Höhlen befinden, so muß zur Unterscheidung noch das Tal, der Ried, der Berg, hinzugefügt werden. Auch auffällige Merkmale der Höhlen (Tropfstein, Eis) sollen in der Benennung zum Ausdruck gebracht werden. Eine Nomenklatur, die sich auf Formentypen stützt, sollte möglichst vermieden werden, da ihr zu lieb die volkstümlichen Benennungen geopfert werden müßten. Dies würde nur störend wirken. Die geschichtlichen, alten volkstümlichen Benennungen sollten nicht berührt werden, bei neuen Benennungen aber tut man gut, sich möglichst eng an die vorhandenen zu halten.